

Què passa, Ada?

«O dignitat i coherència o pacte amb el 155. Amb aquells que no fa massa eren capdavanterers en l'expulsió de persones de França i en la negació de l'ajuda als refugiats»

Era el 25 de gener del 1939. Quan faltaven poques hores perquè les tropes franquistes entressin a Barcelona, l'alcalde Hilari (*Lari*) Salvadó va marxar de la ciutat. Aquest fill de pescadors de la Barceloneta, que va arribar a batlle de la capital catalana en plena guerra, va travessar la frontera pel coll d'Ares uns dies després, en direcció a Carcassona.

El *Lari* va ser l'últim alcalde republicà de Barcelona. Vuitanta anys després d'aquella trista fugida a l'exili, els vots dels barcelonins han fet possible que hi pugui tornar a haver-hi un altre alcalde republicà en la persona de l'Ernest Maragall. Sí, perquè malgrat tots els toms i totes les excuses que hi vulguin posar personatges com Miquel Iceta, el cert és que l'Ernest Maragall va guanyar les eleccions municipals al cap i casal el passat 26 de maig. I ho va aconseguir sent la primera força en trenta barris, més del doble dels que va guanyar la llista de Colau.

I ja que parlem d'Iceta, què els sembla que hagi dit que farà tot el possible perquè no hi hagi un alcalde independentista a Barcelona? Què faràs, Miquel? Imposaràs de nou el 155? Demanaràs al Ministeri de l'Interior que enviïn la policia per tornar a pegar la gent com van fer l'1 d'octubre?

Em preocupen poc les fanfarronades de Miquel Iceta, molt poc. Em preocupen una mica més els intents de les elits de canviar per sota mà la voluntat popular. Però qui em neguiteja de veritat és Ada Colau. Perquè a hores d'ara l'actual alcaldessa ja hauria d'haver sortit a desmentir de manera categòrica que ella podria formar part de la conxorxa de les mencionades elits, amanides amb Iceta i Collboni i unes dosis de Manuel Valls i la llista de Ciutadans.

Es tractava d'assaltar el cel, Ada, no pas de pactar amb l'infern! Es tractava de guanyar les places i de posar en escac el règim del 78. Te'n recordes? Es tractava de fer una nova política, no pas de proposar, com fan els teus companys Raimundo Viejo o Lluís Rabell, de pactar amb la dreta més rànica per assegurar poltrones i negar la voluntat popular. Es tractava d'allò d'"amb Rivera, no", Ada, no pas de pactar amb aquells que comparteixen projectes amb Vox.

Els que vam acollir amb esperança la teva victòria a les municipals del 2015 ara ens esgarrifem quan sentim els elogis que et dediquen aquells que, curiosament, fa 4 anys es posaven les mans al cap per la teva victòria. Manuel Valls t'ofereix gratis els seus vots, Inés Arrimadas clama per fer-te alcaldessa "contra el separatisme" i Miquel Roca et posa com a exemple. Alguna cosa falla, Ada, per haver-te convertit en l'esperança de l'establishment.

La responsabilitat i sobretot la decència haurien d'impedir un pacte contra natura com el que s'està planejant. Encara que també estigui beneït per aquells sectors de la progressia que, malgrat que pantalles de cinema o programes a la Sexta, en realitat són profundament conservadors.

Que Barcelona exerceixi de capital de Catalunya no és incompatible amb el fet que continuï sent una referència al món. Només faltaria. I com a capital, seria intolerable que Barcelona no exercís de capdavantera de la defensa dels drets humans, també dels de les persones preses injustament només per haver defensat el vot com a solució dels problemes entre Catalunya i Espanya.

O dignitat i coherència o pacte amb el 155. Amb aquells que no fa massa eren capdavanterers

en l'expulsió de persones de França i en la negació de l'ajuda als refugiats. Amb aquells que van ser imprescindibles per aplicar el 155 i esborrar l'autonomia catalana. Aquesta és la futura Barcelona que vols, Ada?

Estic convençut que el pes de la teva trajectòria impedirà l'èxit de la conxorxa. Perquè, tal com deies en una entrevista en un diari nacional, poc abans de les eleccions, "si el PSC s'alia amb el PP i Ciutadans per intervenir l'autogovern, s'allunya de nosaltres. Ara passa el mateix. Si Collboni diu que vol pactar amb Valls per fer-me fora, fa impossible cap acord". Doncs això, Ada, això. Amb Valls i Ciutadans, no.